

BÊ ADRESA SABIT

Kêlîkek heye ku erdnîgarî ji nexşeyekê dibe ezmûnek. Ji bo min ew hêdî hêdî qewimî — telefonê epîk tune bû, tenê deriyek vebû, û li pişt wê dinya bû. Dema ku tu cihê ku tê lê mezin bûyî terk dikî, tiştê yekem ku tu wînda dikî xapînoka ku awayê jiyana te awayê xwezayî yê jiyane ye. Paşê tu asayîbûnên din vedîtî, rîtmên din, hemû bi heman rûmetê ya te.

Her welat dixuya ku guhertoyeke cuda ya heman çîroka mirovahî vediguherand. Ziman diguherî, rû diguherî, lê pirs wek xwe man: meriv çawa malbatekê ava dike, meriv çawa tiştê ku hez dike diparêze. Gelek kes bawer dikin ku rêwîtkirin tê wateya livînê. Ne rast e. Rêwîtkirin tê wateya guhertina perspektîfê.

Dema ku tu bi têrî li derveyî welêt dijî, peyva 'mal' wateyê diguherine. Ew êdî li gorî navnîşan an bajêr nabe. Ew dibe tiştê ku tu dikaribî bi xwe re bibî — prensîp, bîranîn, kesên ku tu hez dikî. Min hîn bû ku mirov gelek bêtir dişibin tiştê ku ew jê ditirsin ji tiştê ku ew xwedî lê ne, û di wan qelsiyên hevpar de ye ku têkiliyên herî rast tên dinê.

Di dawiyê de, guherîna herî mezin ne livîna ji welatekî bo welatekî din bû. Ew livîn ji dîtineke teng bo yeke fireh bû. Dinyayê navnîşana xwe guherand. Û navnîşana nû ez bûm.

Ferdinando Frega

Gillette Man